

Hogy volt az elején?

(megfigyelőképesség és utánzóképeség fejlesztése; szórakoztatás)

Leírás:

a) A társaságot két csapatba osztjuk, majd az egyik csapat tagjai kimennek a teremből. A bent maradók megegyeznek egy mozdulatsorban (gyakori választás hétköznapi tevékenységek bemutatása, például valaki bever egy szöveget a falba, véletlenül az ujjára üt, majd bekötözi a kezét.) Ezután behívnak egy játékost, és a bentiek közül valaki eljátssza neki ezt a jelenetet. Újabb játékost hívnak be, most az első behívott játssza el a másodiknak *azt, amit látott*. A második behívott a harmadiknak játszik és így tovább. Az utolsó behívott már nem ismétli meg a mozdulatsort – helyette elmondja, hogy mit értett meg a játékból. Végül ismét megmutatjuk az eredeti mozdulatsort. (Ezek után – ha szükséges – felgöngyölíthetjük a történeteket, megnézhetjük, hol és mikért torzult az eredeti jelenet. Vigyázva tegyük ezt: nem célunk bárkit is hibáztatni.)

A csapatok cseréjével folytatódik a játék.

b) A játék szervezésbeli variációja: párokban játszunk, az első pár rövid megbeszélés során kitalál egy rövid (lehetőleg csattanós végű) történetet. Az egymás után behívott párok feladata (a fentiek hasonlóan) a cselekvéssorozat pontos megfigyelése és visszajátszása.